

Butlletí d'INFORMACIO CATALANA

PORTANTVEU DE LA UNIO DELS CATALANS INDEPENDENTISTES

ANY IV
NUM. 43

Editat pel "CATALUNYA", GROP N. R.

J. A. Saco 415. — SANTIAGO DE CUBA

31 MAIG
1943

CRONICA

"Reflexos", la secció editorial de "Catalunya", de Buenos Aires, en el número corresponent a Febrer d'enguany, denuncia i es lamenta que, els catalans, als quatre anys de la catàstrofe, no puguem dir el que volem i on anem. Es sent una mica descoratjada perquè esperava que "la conducta dels conacionals que tenen pel seu prestigi o que s'atribueixen pel seu càrrec oficial la responsabilitat en l'acció col·lectiva, fóra guiada d'una manera ferma, resoluta, abaassegadora, vers un sol propòsit solidari."

"Catalunya" és una publicació catalana d'Amèrica i la que parla avui, al través d'aquesta Crònica és també una entitat catalana d'Amèrica que, en 35 anys de vida, no ha tingut que rectificar la seva posició que manté ferma i a despit de les desviacions dels altres.

Es als catalans d'Amèrica que, d'una manera especial, ens adrecem en aquesta oportunitat perquè en aquests resultats que demanen rectificació de procediments, com diu l'editorial esmentat, els catalans d'Amèrica tenim la responsabilitat d'haver deixat d'ésser, per un mal entès patriotisme, Catalans d'Amèrica.

Fa quatre anys que començaven a arribar a aquest continent els catalans il·lustres a que es refereix "Catalunya", responsables, per acció o per omissió, de la catàstrofe de nostra Pàtria. Arribaven amb un bagatge trist de fracassos, d'odis i de recels. Com la serp penetraven dintre el clos sagrat de les entitats catalanes i el seu alè començava aviat a paraitzar la llibertat dels seus moviments. Fa quatre anys que el "Catalunya" Grop N.R. llençava el seu Manifest sota consignes clares i precises, però les entitats i les publicacions catalanes d'Amèrica, demostraven que ja no tenien voluntat pròpia d'acció per contestar. Una sola d'aquelles antigues publicacions feia referència, una miqueta tard, a aquell Manifest i encara per aprofitar-ho i donar una lliçó gramatical equivocada a uns "vells residents" que, pobres, com tots els "vells residents"..... en sabien tan poc d'escriure en català! Volia que fossim Grup quan som Grop, (nus, unió compacta), que ens caracteritza un sol propòsit i una sola voluntat.

Els "nou-vinguts" s'engolien els Catalans d'Amèrica que ja no ho feien més en el lèxic català a l'exili, sinó "vells residents". El canvi de designació no ho seria tant sols de forma, sinó de fons. "Vells residents" i "Nou-vinguts" expressen una diferència de situació en els temps. "Vell resident" no té cap substància; "Català d'Amèrica té entranya! Vol dir tenir una mentalitat peculiar forjada en la convivència dintre les nostres entitats de tots els catalans que se'n senten —que és fant com dir que en són— i en la lluita constant per la diferenciació nacional d'aquella altra globalment considerada espanyola; lluita que reclamava cert heroisme pel cúmul de sacrificis que calia fer, per les situacions difícils que calia afrontar. Les entitats catalanes d'Amèrica ens sentim justament orgullosos del nostre històric. En una desproporció numèrica amb els espanyols, extraordinària, i en un ambient de coloniatge —com era el de Cuba fa 35 anys en constituir-se el Grop— alçar la bandera catalana era com una punyalada a l'espatlla —d'això se'ns acusava— que es donés a l'Espanya que es retirava vençuda per l'heroisme dels cubans i fracassada una altra vegada, com sempre ho ha estat, com organització política.

En aquesta lluita, l'opinió espanyola d'aquestes terres trobava el recolzament de les institucions oficials de l'estat espanyol per entrebancar la nostra obra, per perseguir les nostres publicacions, per a fer arriar de les façanes dels nostres estatges, en un afany inútil, la nostra gloriosa bandera, com a subversiva, com així ens ha ocorregut a nosaltres mateixos, una, dues i tres vegades. A remarcar, que la darrera d'aquestes, s'esqueia en temps de la República espanyola. Encara que fossin els anys del bienni negre, eren també de la República espanyola i que, a nosaltres, els catalans, ens demostra la inestabilitat de totes les concessions que Espanya ens ha fet, sempre amb avarícia i mala fe.

En aquesta lluita no ens hi trobàvem tots els catalans, sinó en minoria, perquè d'altres, temorencs, ambiciosos, vanitosos i assimilats, no volien compartir amb les entitats catalanes la tasca de dignificar Catalunya.

La política dels Catalans d'Amèrica —si se'n pot dir política a la pràctica del patriotisme— tenia una característica natural, lògica, indeclinable: la del "tot o res". Era i és essencial l'afirmació de la personalitat de Catalunya que no te res a veure amb l'assoliment de l'ideal nacionalista amb tota la seva pesura. Les entitats catalanes d'Amèrica, capint o no, fo-

a la pàgina 2)

TITULO PRIMERO

Disposiciones generales

Artículo primero. Cataluña constituye en región autónoma dentro del Estado español con arreglo a la Constitución de España y al siguiente Estatuto. Su organismo representativo es la Generalidad y su territorio el que forman las provincias de Barcelona, Lérida, Gerona y Tarragona en el momento de aprobarse el Estatuto.

Art. 2. El idioma catalán es, como el castellano, lengua oficial en Cataluña en sus relaciones oficiales de Cataluña con el Estado de España, así como para las comunicaciones de las autoridades del Estado con Cataluña. La lengua oficial será el castellano.

Toda disposición o resolución emanada dentro de Cataluña, deberá ser publicada en ambos idiomas. Las notificaciones serán también en la misma forma, caso de interesar a partes interesadas.

Art. 8. En materia de orden, y da reservado al Estado, de acuerdo con lo dispuesto en los números 4, 10 y 16 de la Constitución, todos los servicios de carácter público en Cataluña en de carácter extrarregional o supra regional, (extranjero) y el régimen de extrajeración. Corresponde a la Generalidad todos los servicios de carácter regional de Cataluña. Para la prestación permanente de servicios mutuos, información y trasvase de los que dan a la Generalidad, se creará teniendo en cuenta lo ordenado de la Constitución, una Junta formada por representantes de la República y de la Generalidad, autoridades superiores que, de los y otros, presen servicio regional, la cual entenderá en funciones de regulación de servicios de interés de nombramiento y...

Sobre la lletra morta de l'Estatut, es dibuixa la figura d'aquell Lerroux perturbador de la unitat catalana.

Legalistes i mig legalistes impideixen avui que Catalunya es manifesti com el que és: una nacionalitat irredempta que aspira a la independència nacional.

PATRIOTES: A impedir que triomfin els nou-lerrouxistes.

JOCS FLORALS DE LA LLENGUA CATALANA

S'han ceebrat enguany a Santiago de Xile, sota els auspicis de l'Agrupació Patriòtica Catalana de Xile, el dia 15 de l'actual mes de Maig i en el millor Teatre d'aquella capital.

En premsa aquesta edició, no ens és possible donar una informació extensa de la Festa, però hem de fer constar que ens sentim orgullosos,

com a catalans, de l'èxit assolit i felicitem als poetes i escriptors premiats, als organitzadors i a tots els que d'una manera directa o indirecta han contribuït al ressonant triomf i a la magnificència d'aquest acte on el nom de Catalunya, com cal, ha estat posat en el lloc que correspon.

RELACIO D'OBRES I AUTORS PREMIATS

PREMIS ORDINARIS

FLOR NATURAL.— "Infinita fortuna de la sang..." — Père Quart (Joan Oliver).

ENGLANTINA.— "Entre l'angoixa i l'esperança" — Domènec Perramon

VIOLA.— "Al Crist vora la mar" — Josep Carner

Accèssit a la Flor Natural.— "Presència innumbrable" — Agustí Bartra

COPA ARTISTICA.— "Relacions" — Joan Oliver

PREMI FASTENRATH.— "Nabi" — Josep Carner

PREMI CONCEPCIO RABELL.— "Les formes de la vida catalana" — Josep Ferrater i Mora.

PREMIS EXTRAORDINARIS DE PROSA

"Ruta d'Amèrica" — Domènec Guansé

"El futur de Catalunya" — Jordi Arquer

"Les tres gràcies de Catalunya" — Pere Mas i Perera

PREMIS EXTRAORDINARIS DE POESIA

Del CENTRE CATALA, de Montevideo.— "Recull" — Artur Bladé i Desumvila.

Del "CATALUNYA" GROP N.R., de Santiago de Cuba.— "Nits" — Gràcia B. de Llorens.

PREMIS PELS ESCRITORS AMICS DE CATALUNYA

Versions de poesia catalana al castellà.

"Traducciones de Carles Riba" — Octavio Barros

"Traducción de "Les elegies de Bierville" de Carles Riba — Blanca Luz Brum

Estudis sobre personalitats xilenes de nissaga catalana

"Don Manuel Montt" — Januario Espinosa

"Un héroe y su influencia en la vida chilena" — Caupolicán Montaldo